

[A. C. Normann.]

kunne få skytteforeningen til at holde sine øvelser på et andet areal. Denne mulighed bliver jo værdiløs, hvis hjemmeværnet nu genoptager sine øvelser. Jeg håber, at ministeren efter overvejelse vil bringe ro om sagen. Det bør ikke være således, at fredelige og agtede borgere her i landet hindres i at passe deres bedrift og henvises til at færdes i utryghed på deres egne marker, især hvis de lokale forhold slet ikke gør det nødvendigt.

Forsvarsministeren (Harald Petersen): Det er rigtigt, at det ærede medlem i fjor stillede et spørgsmål til mig, og at jeg på baggrund af de klager, der var fremkommet, gav besked om at foretage en undersøgelse af spørgsmålet om denne skydebane, der tilhører skytteforeningen, og som efter den overenskomst, der består mellem skytteforeningerne og forsvarsministeriet, også bliver brugt af hjemmeværnet. Men det er også rigtigt, at efter at denne afgørelse foreløbig var truffet, foretog man en nærmere undersøgelse af de klager, der kom særlig fra en bestemt mand, og i visse tilfælde også fra visse af hans naboer. Men efter at vi havde foretaget disse undersøgelser, bad vi justitsministeriet om at lade foretage en politimæssig undersøgelse, fordi man havde en formodning om, at klagerne ikke kunne holde overfor virkeligheden. En sådan undersøgelse har været foretaget af justitsministeriet, og det har i sandhed været en grundig undersøgelse.

Vi fik i forsvarsministeriet den 10. marts i år alle sagens akter og resultatet af de foretagne undersøgelser, og det er som sagt meget grundige rapporter, der foreligger. Politimesteren har for det første afhørt alle dem, der har klaget. Han har aflagt kontrolbesøg for at konstatere, hvorledes de forskellige vindretninger kunne tænkes at øve indflydelse på den påståede støjplage. Man har fået sagkyndige erklæringer fra det meteorologiske institut om det samme problem.

Man har indhentet erklæring fra Den kgl. Veterinær- og landbohøjskole i anledning af påstanden om de såkaldte blodæg, der skulle være resultatet af støjplagens indvirken på hønsenes æglægning, og endelig har man naturligvis undersøgt hele det spørgsmål, om der var en særlig fare forbundet med

at foretage skydning på vedkommende skydebane. Kvintessensen af disse meget indgående undersøgelser er, at den påståede støjplage fra skydebanen ikke kan siges at være særlig generende, at vedkommende hovedklagers høns overhovedet ikke lader sig påvirke af skydningen, og at de øvrige naboers høns heller ikke reagerer på skydningen; at endelig klagerens påstand om tab ved blodæg ikke menes at kunne stå for en tilbundsgående undersøgelse og derfor ikke kan siges at være korrekt, at de skydebanesagkyndige erklærer, at der ikke er noget særligt faremoment ved denne skydebane, som tværtimod hører til de bedst sikrede i hele landet, at afhøringen af de forskellige underskrivere på adressen har givet et noget andet billede af forholdene, end tilfældet oprindeligt var, og at vedkommende mands naboer forlængst er ophørt med at beskæftige sig med skydebanen, der hverken generer dem eller deres dyr.

Dette er resultatet af den politimæssige undersøgelse, og derfor er man kommet til den slutning, at der ikke er saglige momenter, der taler for at nedlægge denne skydebane, og at man efter den måde, underskrifterne i sin tid er erhvervet på, har en grundet formodning om, i hvert fald ikke kan se bort fra den mulighed, at man har villet føre myndighederne bag lyset for at få skydebanen nedlagt. De, der er sagkyndige med hensyn til skydebaner, har altså sagt, at det er en af de bedst sikrede, der findes i landet, efter at en række udbedringer har fundet sted i den senere tid, og dette er baggrunden for, at man ikke kan forholde hjemmeværnet på den pågældende egn muligheden for at foretage sine øvelsesskydninger på denne skydebane. Det ligger nemlig sådan, at justitsministeriet, der skal give direktiver for sikring af skydebaner for skytteforeninger, udtrykkeligt overfor forsvarsministeriet har gjort opmærksom på, at man ikke i justitsministeriet var sindet at ville nedlægge forbud mod, at skytteforeningen fortsat bruger banen, og når skytteforeningen kan bruge banen, er der ikke nogen som helst saglig motivering for, at man skulle forhindre hjemmeværnet på den pågældende egn i også at bruge banen.

A. C. Normann: Jeg er ikke i stand til at sige den højtærede minister tak for det svar, han gav her, fordi jeg føler, at det på